

ה-s.s - משטר האימה או אימת המשטר?!

ציר הזמן

מהקמת ה-s.s ועד 1941 - ייצורו סדר וארגון מ-1941 משיט ה-s.s את ייצורו - סילוק היהודים. הוא הופק לכלי רצח. ראשית הרציחות באורות הירי!

ה-S.S - מטכר האימה או אימת המטכר?!

”רציון הטלע הוא ניסיונו של האנרח הקטן להפוק לבן אצולה, במכה אחת הוא זוכה באפותיו ויש לו על מה להביט לאחור וצל מה להביט מלמעלה” ברכט.

הרייק השלישי מבוסס על הסכמה ולכה לתמיכה אורכת פרט לקבוצות שלפייט (כמו היהודים, ההומוסקסואליים וכו').

היררכיה ושליטה:

כוחה של מיליה, תרתי משמע - בכל הדרכות מוליה הכיהרר. לדומא: ארופניהרר - מקביל לאלוף בצה"ל. ניתן לראות את הסדר וארכון הנאצי (הידועים) בהיררכיה השלטונית:

היטלר	מנהיג המפלגה	היטלר	קנצלר
			משרד הפנים
	S.S-ה		המשטרה הגרמנית (הימלר)
			משטרת הסדר - משטרת הביטחון
	ה-S.d (היידריך)		אגף מנהל וחוק
			המשטרה הפלילית, משטרת המדינה החשאית (גסטאפו) (היידריך)

דמויות מפתח במטכר האימה של ה-S.S: היידריך, אייכמן, אייקה, שטנצלר, הס, קוק, בסט, פוהל.

מה שאפיון את כולט, עד האחרון שבהם - ההלדהות המוחלטת עם המנהיג ושבוצת הנאמנות, קוד ה"אני מאמין" - מתוק 'חיוילי הרשע' / שבה.

מדעי המדינה מלמדים אותנו - כדי שמדינה תואדר כמדינה יש צורך: בטריוטוריה, אוכלוסייה ובמשטר.

היטלר כתב במיין-קאמף שלארמניה יש צורך במרחב. אבולות "מדינת ה-s.s" הם אבולות דינמיים - 'מרחב המחיה' הארמני מלחמה, היכן שנמצאים היהודים... הריבונות מרוכזת בידי אדם אחד - הפיהרר. הוא מלמט את הפונקציות של משטר ועל מדינה.

עד 1934 היטלר הוא הרשות המחוקקת והרשות המבצעת, משנת 1934 (לאחר יליד הסכינים הארוכות') היטלר מואדר גם כרשות השופטת. רצון הפיהרר - הוא החוק.

האוכלוסייה במדינת ה-s.s - קהיליית העם - האריים, מי שמעריץ את היטלר (להלכה ולא מעשה). (ליהודים יש אבולות ללא סוף - 'הטו הקולף' - יש מקומות בהם אסור להם להיות, יש איסורים מבייליים).

האימה היתה בכל מקום ולא צמדה בסתירה להתלהבות. היא הצניקה לאווה, שייכות לקהילייה הארמנית. הארמנים נשאו את צלקות מלחמת העולם הראשונה ומדיניות הרייך ריפאה צלקות אלה.

החיים הם חיים טובים בארמניה למי שצובר את 'מבחני הרייך' והוא משתייך לקהילייה הארמנית. אלו הם חיים מבווימים גם בסרטים עליהם ניצח גבלס.

ב-1935 הקים הימלר את "מקור החיים" - צידוד לייצור ילדים אריים - פשוט כמשמעותו.

כל ארמני צריק לעבר אישה (בין אם האישה נשואה / רווקה וכו'). כאשר הכיבוש התחיל להלכה ולא מעשה נחטפו ילדים שנראו כאריים (בצ'כיה, למשל). ככלל, הרצון היה לארמן את השטחים הנכבשים. "אני החלטתי גם כאן למצוא פתרון ברור ונחרץ. אינני רואה עצמי לזכאי להשמיד את האריים, כלומר להרוג או לארוס להריגתם - ואילו את הנוקמים בדמות הילדים להותיר מול ילדינו ונכדינו. היתה חיבת להתקבל ההכרעה הקשה שהעם הזה יעלם מצל פני האדמה." מתוך נאומו של הימלר מ-6 באוקטובר 1943, בפולון בפני מנהלי הרייך והמחולות.

... "כי מסופו של דבר, גבולות לאומיים אינם אלא קווים על המפה. מה שקיים הוא בני אדם: אלה הלאומים לאמץ התרבות האנושית ואלה הלאומים נאדה. שני המחנות האלה, לא יותר". רליסטאנטס, ע"מ 282, אניס אומבר.

פרימו לוי חידד רעיון זה באומרו כי החיים תחת אימת ה-s.s יזרו באופן דיכוטומי שתי קבוצות: קבוצת ה"קורבנות" וקבוצת ה"מקרבנים" (בעצה - הרוצחים/הפולאצים...). פרימו לוי חחר עבור סיפרו את השט - 'הלהו אדט?' היות ומואלה סימן אלה באשר לאדט הן הקורבן והן ל"מקרבן".

בצוד הקורבן "זוכה" לסימן השאלה סביב מושג 'האדט' השל כפוייה, "קירבון" ה"מקרבן" "זכה" לסימן השאלה סביב מושג 'האדט' השל בחירתו. לדידו, בכדי שאדט ישרוד היה עליו לוותר על התנהלותו המוסרית כאדט (לפחות לחלק מהלמן) שאט לא כק, לא היה שרד.

אוא אש חקר את המיזים ומשמעותן בלקסיקון הנאצי. היו מיזים אסורות: אומה. יש לדבר על הפולק. לאומה יש קונוטציות של זכויות אלרח ולכן היא אסורה. לא היתה זנלורה בעיתונות הצרמנית משוט שהט קיבלו הנחיות לפני הכתיבה.

יש 30 מיזים נרדפות לרצח היהודים. למיזים (ובמיזים) יש כוח. אלוהים ברא את הצולט במיזיה. ובמיזים אפשר גם להרוס. המנהיגים הנאצים לא דברו אלא "נבחו". שפה היא הוויה של חיים, של מהות. שפת "מדינת ה-s.s" היתה אלימה, תוקפנית. ולא במקרה הוסיפו לכל אראון מיזיה כוחנית (לדואמא - חזית ה...).

לכל אראון היו מדיט שהצניקו להט תחושה של חוזק, שייכות, צומחה. אנשים לובסי מדיט הופכים להיות אוטומט... היטלר הצעיד את לובסי המדיט ליצדיט ידוצים - להלכה ולמעשה.